

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.118 van 27 juni 1997
in de zaken A. 37.907/IV-12.207
42.316/IV-13.046
43.679/IV-13.302
43.680/IV-13.303.**

In zake : Magda LESAGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. GITS,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

de stad BRUGGE.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat
Magda LESAGE op 22 januari 1988 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van :

- "a) de beslissingen van de Gemeenteraad van de Stad
Brugge dd. 30.6.1987 en/of 29.9.87 waarbij :
- 1° de heer Frank DEGRUYTER werd benoemd in vast
verband voor 13 uur les voor de lagere cyclus en
in tijdelijk verband voor 4 uur les in de hogere
cyclus als leraar dictie en voordracht aan het
Stedelijk Muziekconservatorium van Brugge;
 - 2° impliciet geweigerd wordt om deze lessen toe te
kennen aan verzoekster, zoals bevestigd door :
- b) Het besluit van het Schepencollege van de Stad
Brugge (datum onbekend) waarbij aan verzoekster
slechts één lesuur voor het schooljaar 1987-1988
wordt toegekend";

Gezien een tweede verzoekschrift dat Magda
LESAGE op 13 april 1990 heeft ingediend om de vernie-
tiging te vorderen van :

- "a) de beslissingen van de Gemeenteraad van de Stad Brugge dd. 26.9.1989 en 30.1.1990 houdende benoeming en bevestiging van de benoeming van mevrouw A. ARDUI, mevrouw P. DEDOOVEN en mevrouw K. VAN LOO als leraressen dictie m.i.v. 1.9.1989 door het Stedelijk Muziekconservatorium te Brugge;
- b) de impliciete weigering van de stad Brugge om de lesuren toegekend aan voornoemde personen bij prioriteit toe te wijzen aan verzoekster";

Gezien een derde verzoekschrift dat Magda LESAGE op 15 januari 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- "1. De Gemeenteraadsbeslissing van de stad Brugge van 25.9.1990 houdende tijdelijke aanstelling van mevrouw K. VAN LOO als lerares dictie/voordracht voor 12,5 uur per week met ingang van 1.9.90, zoals geschorst door de heer Gouverneur van de Provincie West-Vlaanderen bij beslissing van 23.11.90 en zoals door de gemeenteraad van de Stad Brugge op een door verzoekster niet gekende datum bevestigd.
- 2. De impliciete weigering van de Stad Brugge om de lesuren thans toegekend aan voornoemde K. VAN LOO, toe te wijzen aan verzoekster";

Gezien een vierde verzoekschrift dat Magda LESAGE op 15 januari 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- "1. De Gemeenteraadsbeslissingen van de stad Brugge van 30.10.90 houdende :
 - a) Tijdelijke aanstelling van mevrouw K. VAN LOO aan het Stedelijk Muziekconservatorium als lerares voordracht met 5u/week in de lagere en middelbare graad en 1u/week pedagogische coördinatie m.i.v. 1 september 1990 en voor de duur van het verlof wegens bijzondere opdracht in het belang van het onderwijs van de heer A. WILLEMS;

- b) hervaststelling van de prestaties van vastbenoemde leerkrachten in de studierichting woord.
2. De impliciete weigering van de Stad Brugge om de lesuren thans toegekend aan voornoemde K. VAN LOO of aan andere vastbenoemde leerkrachten (andere dan verzoekster) toe te wijzen aan verzoekster";

Gelet op het arrest nr. 35.184 van 12 juni 1990 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen in de zaak A. 42.316/IV-13.046;

Gelet op het arrest nr. 36.608 van 12 maart 1991 waarbij de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen worden verworpen in de zaken A. 43.679/IV-13.302 en A. 43.680/IV-13.303;

Gezien de toelichtende memorie in de zaak A. 37.907/IV-12.207;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 42.316/IV-13.046;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaken A. 43.679/IV-13.302 en A. 43.680/IV-13.303;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 23 december 1991 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 23 december 1991 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 1996, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die loco Advocaat A. GITS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat J.-L. LOMBAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

A. De zaak A. 37.907/IV-12.207.

1.1. Op 1 september 1975 besluit de gemeenteraad van de stad Brugge verzoekster met ingang van 1 september 1975 in vast verband te benoemen tot eensdeels lerares dictie anderdeels lerares voordrachtskunst aan het stedelijk muziekconservatorium. Artikel 2 van beide benoemingsbesluiten luidt als volgt : "Het aantal wekelijkse lessen, dat steeds kan worden aangepast aan

de noodwendigheden van de cursus, zal door het schepen-college worden vastgesteld, respectievelijk gewijzigd".

1.2. Met brieven van 28 november 1975 wordt aan verzoekster medegedeeld dat het college van burgemeester en schepenen haar aantal wekelijkse uren als volgt heeft vastgesteld : dictie, vanaf 1 september 1975 6 u en vanaf 16 september daaropvolgend 12 u, voordrachtskunst 8 u.

1.3. Vanaf 1 september 1979 krijgt verzoekster minder uren ingevolge achtereenvolgende besluiten van het college van burgemeester en schepenen :

- 16 u. vanaf 1.9.1979(besluit van 21.12.1979)
- 12 u. vanaf 1.2.1980(besluit van 7.3.1980)
- 9 u. vanaf 1.10.1980(besluit van 30.10.1980)
- 5 u. vanaf 1.9.1981(besluit van 23.10.1981)
- 1,5 u. vanaf 1.9.1982(besluit van 10.12.1982)
- 1 u. vanaf 23.10.1982(zelfde besluit)
- 1 u. vanaf 14.9.1984(besluit van 23.11.1984).

Na het besluit van 23 november 1984 wordt, tot in 1990, geen nieuwe vaststelling van uren gedaan "aangezien", aldus de verwerende partij, "de situatie ongewijzigd bleef". Ook verzoekster schrijft dat heel die periode de stand van zaken gecreëerd door het besluit van 10 december 1982 "wordt aangehouden".

1.4. Zich beroepend op haar anciënniteit als oudste vast benoemde leraar aan het Stedelijk Muziekconservatorium vraagt verzoekster met een brief van 23 mei 1987 voor het schooljaar 1987-1988 "20 lessen (volledige betrekking)" te krijgen.

1.5. Op 30 juni 1987 besluit de gemeenteraad Frank DEGRUYTER vanaf 1 juni 1987 vast te benoemen "als leraar dictie en voordracht in de lagere secundaire afdeling van het Stedelijk Muziekconservatorium, (7 u. L.S.O. dictie; 5 1/2 u. L.S.O. voordracht)".

Dat is de in de eerste zaak door verzoekster bestreden beslissing. Een besluit van 29 september 1987 van de gemeenteraad blijkt niet te bestaan, toch niet met de inhoud die verzoekster eraan toeschrijft. Evenmin blijkt er een (formeel) besluit te bestaan waarbij het college van burgemeester en schepenen haar voor het schooljaar 1987-1988 slechts 1 u. toekent : zoals sub 1.3. is opgemerkt, is tot in 1990 geen nieuwe vaststelling van uren gedaan.

B. De zaak A. 42.316/IV-13.046.

1.6. Met een brief van 25 mei 1989 dient verzoekster "zoals elk jaar" een aanvraag in voor een volledige opdracht.

1.7. Op 26 september 1989 stelt de gemeenteraad met ingang van 1 september 1989 een aantal leraren tijdelijk aan, onder wie :

- Anne ARDUI, dictie 4 u. per week en voordrachtskunst 6 1/2 u. per week;
- Petra DENDOOVEN, dictie 2 u. per week en voordrachtskunst 1 u. per week;
- Katrijn VAN LOO, dictie 3 u. per week en voordrachtskunst 9 u. per week.

Dat is de met het tweede beroep bestreden beslissing.

1.8. Na schorsing door de provinciegouverneur besluit de gemeenteraad op 30 januari 1990 het besluit van 26 september 1989 "niet in te trekken".

Op de schorsing volgt geen vernietiging door de toezichthoudende overheid.

C. De zaken A. 43.679/IV-13.302 en A. 43.680/IV-13.303.

1.9. Met een brief van 6 april 1990 "hernieuwt" verzoekster voor het schooljaar 1990-1991 haar aanvraag voor een volledige opdracht (20 uren).

1.10. Op 25 september 1990 besluit de gemeenteraad Katrijn VAN LOO met ingang van 1 september 1990 voor 12 1/2 u. tijdelijk aan te stellen als lerares dictie/voordracht, ter vervanging van Frank DEGRUYTER, met volledige loopbaanonderbreking voor het schooljaar 1990-1991.

Dat is de met het derde beroep bestreden beslissing.

1.11. Op 30 oktober 1990 besluit de gemeenteraad Katrijn VAN LOO met ingang van 1 september 1990 voor de duur van de afwezigheid van Antoon WILLEMS te belasten met een tijdelijke opdracht van 5 u. voordracht en 1 u. pedagogische coördinatie.

Dat is de met het vierde beroep bestreden beslissing.

1.12. Met een tweede besluit van 30 oktober 1990 stelt de gemeenteraad "in functie van de nieuwe onderwijswetgeving" de prestaties van de vastbenoemde personeelsleden van het stedelijk muziekconservatorium, met ingang van 1 september 1990 opnieuw vast.

Verzoeksters prestaties worden vastgesteld op 1 u.

1.13. Na schorsing door de provinciegouverneur van het sub 1.10. gerelateerde besluit, besluit de gemeenteraad op 18 december 1990 dat besluit "niet in te trekken".

Op de schorsing volgt geen vernietiging door de toezichthoudende overheid.

1.14. Na schorsing door de provinciegouverneur van het sub 1.11. gerelateerde besluit, besluit de gemeenteraad op 29 januari 1991 dat besluit in te trekken en het te vervangen door een besluit dat inhoudelijk van het ingetrokken besluit alleen hierin verschilt dat geen sprake meer is van 1 u. pedagogische coördinatie.

1.15. Na schorsing door de provinciegouverneur van het sub 1.12. gerelateerde besluit trekt de gemeenteraad het in en stelt de prestaties van verzoekster opnieuw op 1 u. vast.

2. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

2.1. Overwegende dat verzoeksters vier beroepen een gemeenschappelijke trek vertonen : in de door haar bestreden beslissingen waarbij anderen worden aangesteld acht ze telkens opnieuw vervat de impliciete weigering haar de uren toe te kennen die aan de aangestelde personen zijn gegeven;

Overwegende dat verzoekster zelf stelt dat dit toekennen aan anderen van uren die haar ontzegd worden evenveel illustraties zijn van, in haar eigen termen, het "systematisch afbouwen" sinds 1979 van haar volledige betrekking, wat in 1982 hierin culmineerde dat ze nog maar 1 u. kreeg; dat verzoekster zich van dat streven van de verwerende partij zeker reeds op 8 mei 1981 rekenschap gaf aangezien op die dag haar toenmalige raadsman de verwerende partij aanschreef om "de stelselmatige en onrechtmatige afname" van uren aan zijn cliënte aan te klagen;

Overwegende dat verzoekster het terecht zo heeft gezien; dat inderdaad ook de administratieve dossiers van de zaken er genoegzaam blijk van geven dat het de verwerende partij er in wezen om te doen was verzoeksters opdracht zoveel als mogelijk te beperken;

2.2. Overwegende dat indien gesteld had kunnen worden dat dit oogmerk van de verwerende partij zijn eindpunt heeft gevonden in de door verzoekster nu bestreden aanstellingen -indien met andere woorden gesteld had kunnen worden dat met die aanstellingen en pas met deze het voornemen van de verwerende partij om verzoekster haar opdracht vrijwel geheel te ontnemen voltrokken is- zonder meer aanvaard had moeten worden dat verzoekster pas tegen die aanstellingen een annulatieberoep instelde;

2.3. Overwegende dat dit echter niet gesteld kan worden; dat integendeel, zoals ook verzoekster zelf het ziet, de door haar nu bestreden aanstellingen niet meer zijn dan nieuwe manifestaties, zich voegende bij vroegere aanstellingen waarbij uren ten nadele van verzoekster aan anderen werden gegeven, van het opzet van de verwerende partij verzoekster zo weinig mogelijk uren te geven;

2.4. Overwegende dat verzoekster geen geldig excuus aanvoert waarom zij pas nu bij de rechter opkomt tegen de weigering haar, vastbenoemd personeelslid, een volledige betrekking te geven, bepaaldelijk tegen de door het besluit van 10 december 1982 gerealiseerde en sindsdien maar in stand gehouden beperking van haar opdracht tot 1 u.; dat daar nog over heen gestapt zou kunnen worden wanneer zodoende geen belangen van derden geschaad werden; dat dit nu juist wel het geval zou zijn wanneer de Raad omwille van verzoeksters aanspraken op meer uren de nu door haar bestreden aanstellingen zou vernietigen; dat weliswaar vóór die aanstellingen

anderen geprofiteerd hebben van de weigering van de verwerende partij verzoekster meer uren te geven, maar dat de Raad geen reden ziet om voor het feit dat verzoekster die anderen ongemoeid heeft gelaten aan na hen komende een voordeel te ontnemen aan de mogelijke onrechtmatigheid waarvan ze geen schuld dragen; dat in logica degene die bij diverse aanstellingen steeds op dezelfde wijze onrechtmatig wordt voorbijgegaan, bij de rechter moet opkomen tegen de eerste aanstelling die is aangetast door de onwettigheid die hem dwars blijkt te zitten, tenzij hij een aanvaardbare reden heeft - en geeft - om zich niet naar die logica te gedragen; dat wie zo niet handelt, de verplichting miskent om, behoudens geldige reden, zijn rechtsaanspraken te doen gelden van zohaast ze in zijn voordeel werkzaam zijn;

2.5. Overwegende voor het geval van verzoekster, dat nog aangenomen zou kunnen worden dat ze niet vanaf de eerste vermindering van haar opdracht, in 1979, naar de rechter is gestapt; dat echter niet aanvaard kan worden dat ze daarmee tot in 1988 heeft gewacht; dat daarbij bedacht moet worden dat ze, zoals gezien, zeker reeds in 1981 de zich jaarlijks herhalende vermindering van haar opdracht als een "stelselmatige en onrechtmatige afname" van uren ervoer en dat ze in haar feitenrelaas schrijft : "Verzoekster heeft zich tegen deze evolutie" -dat wil zeggen in haar eigen woorden tegen "de systematische afbouw" van haar volledige betrekking sinds 1 september 1979- "steeds verzet, doch alle beroep op het schepencollege en zelfs een verzoekschrift aan zijne Majesteit de Koning heeft hieraan niets kunnen verhelpen. Tevergeefs vraagt verzoekster telkenjaren herstel van een volledige lesopdracht op de daartoe bestemde formulieren", ook woorden die er van getuigen dat hetgeen waar ze nu bij de Raad van State tegen opkomt, reeds van vroeger dateert en haar als zodanig bekend was, alleen heeft ze zich toentertijd tot andere instanties dan de Raad van State gewend; dat

daarbij tenslotte bedacht moet worden dat als de Raad nu het onttrekken van uren aan verzoekster vernietigt, hij dit meer bepaald moet doen door aan Frank DEGRUYTER een vaste benoeming te ontnemen, een groter kwaad dan het ontnemen van uren aan "stagiairs en later benoemden" die, naar verzoekster verklaart, in de vorige jaren te haren nadele uren kregen; dat weliswaar, indien verzoekster vroeger een annulatieberoep had ingesteld en dat beroep was toegewezen, Frank DEGRUYTER klaarblijkelijk niet vast benoemd zou zijn geworden, maar dat deze dan zijn carrière op een andere manier had kunnen opbouwen terwijl door een inwilliging van het huidige beroep aan zijn reeds opgebouwde carrière een einde zou worden gemaakt;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat de beroepen als te laat ingesteld afgewezen moeten worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in de openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni
1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was
samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.